

Mistrovství světa v plachtění juniorů - Räyskälä, Finsko

21.6.-5.7.2009

www.jwgc2009.fi

Pro rok 2009 vybrala komise FAI pro konání těchto závodů finskou Räyskälä. Závody se konaly ve dvou třídách a to klubové a standardní. Český team se účastnil ve složení :

Team kapitan : Lubomír Svoboda (AK Letkov)

Klubová třída : Jan Louda (AK Hodkovice)
 Petr Svoboda (AK Letkov)
 Petr Hofman (AK Letňany)

Standardní třída: Miloslav Cink (AK Letkov)
 Jan Borůvka (AK Jičín)
 Martin Skala (AK Hronov)

Cesta do Finska, ač se zdála na první pohled trošku krkolomná, byla nakonec docela příjemnou záležitostí. Vyrazili jsme s třídenním předstihem z Hodkovic směrem na sever do německého Rostocku, kde jsme se před půlnocí nalodili na trajekt, se kterým jsme pak ráno v šest vyjeli směrem k Finsku.

Cesta trajektem trvala 25 hodin, které jsme většinou trávili spánkem a komu nebylo zle tak v místním baru, nebo návštěvou bezcelních obchodů.

Při příjezdu do Helsinek následující den jsme trošku zmateni finským značením, ale nakonec se šťastně vymotáváme z neskutečného množství uliček, tvořenými kontejnery čekajícími na nalodění. Pokračujeme asi 40 kilometrů na sever do cíle naší cesty - letiště Räyskälä, které se nachází mezi rozsáhlým komplexem lesů. Posledních 20 kilometrů nevidíme nic než jen stromy.

Po příjezdu zjišťujeme, že jeden velký obchod s bankomatem je v asi 20 kilometrech vzdáleném městě. Je tu ještě jeden malý obchůdek asi kilometr od letiště, ale je jedno co kupujete, vždy je to o euro dražší, než kdekoli jinde ☺

Po postavení stanů a nalezení smlouveného bydlíku pro našeho team kapitána se seznamujeme s okolím. Fascinuje nás velikost kempu se snad třemi stovkami různých bydlíků, třemi saunami, hernou, a malým hotelem. Později se v sauně dozvídáme od domorodců počet místních členů, který se zastavuje na čísle jeden tisíc. Je to proto, že od Helsinek, je to jediné plachtařské centrum široko daleko.

Klasické finské počasí

Velmi příjemný je denní chod, ač jsme pouze těsně pod 60°. Něco jako tma se tu opravdu nedá říkat ničemu a jediný náznak je tak od jedné do dvou hodin ráno, kdy je jen takové „šero“, něco jako když je u nás úplněk a jasná obloha. Takže věty „Píto vole, už si něčti, je jedna ráno“ bez jakéhokoliv osvětlení se objevují velmi často.

Ale k létání... Po registraci, obdržení map a instrukcí co a jak, druhý den ráno skládáme letadla a vyrážíme se seznamovat s místním počasím. Pořadatel vyhlásil i nějakou trať pro trenink, kterou však neletíme a užíváme si první místní stoupání a spíše si prohlížíme to málo polí, která tu jsou.

Finská krajina s mořem

Letiště Rayskala - EFRY

Další den nás čeká technická přejímka kluzáků s vážením, po jejím splnění cvakáme do loggerů a PDA vyhlášenou 300km trat' a pospolu jí oblétáváme. Z výsledků večer zjišťujeme, že na tom zas tak hrozně asi nebudem a to nás těší.

Jedna zajímavost je, že ve Finsku je prostor třídy E omezen do FL65, nad čímž jsme se nejdříve zarazili, ale později zjistili, že je to plně dostačující. Finská krajina málokdy zasahuje do nadmořské výšky 200m a základny jsou většinou ve FL60 a málokdy se stává, že jsou výš.

Poslední tréninkový den si necháváme jako odpočinkový, protože předpověď dává tušit, že následující dny se nezastavíme. Později jsme zjistili, že nás to nenapadlo samotné. Večer následuje úvodní briefing, kde nám Juha klade na srdce pozornost pro přistání do terénu, výběr plochy, přistání do vody a do lesa. Naštěstí jsme se bez toho nakonec všichni obešli.

Hodně nám klade na srdce zapnutí mobilního telefonu po celou dobu letu a jeho umístění nejlépe v náprsní kapse (Mají tu dohodu s operátorem a jsou schopní telefon docela přesně lokalizovat v případě přistání do vody, nebo do lesa. U nás toto není možné kvůli ochraně soukromí).

Další den už je „na ostro“. Začíná oficiálním zahájením, které trvá nezvykle krátce, což je odměněno potleskem účastníků. Projev mají snad jen dva papalášové.

Následuje rychlý briefing, který začíná promítnutím videa natočeného během treninku s hlasitostí nastavenou tak, že sledujeme pohyb okenních tabulí. Juha se slovy „Are you ready for rock and roll“ nám rozdává rozkazy, kde je v kolonce délka trati uvedeno číslo 531km, což nás trošku vzhledem k pokročilé denní době zarazí..Následuje připravování techniky a transport přes váhy na grid.

Počasí bylo opravdu velmi slušné a trat' nakonec velmi dobře naplánovaná. Tato disciplína byla velmi dobrá pro české barvy a tak jsme večer mohli oslavovat úspěšný začátek, kdy jsme obsadili první, třetí a čtvrté místo v disciplíně.

Další den je vyhlášená 480 kilometrů dlouhá podobná disciplína, daří se nám umístit'ovat okolo 10tého místa.

Krátce před startem na gridu

Finské stoupání

Čtvrtou disciplínu letíme velmi dobře a tak pobíráme další finskou čokoládu za první místo v disciplíně pro Petra Pítu Hofmana a dále se umísťujeme na třetím a šestém místě. I pátá disciplína byla velmi úspěšná, kdy jsme na trati 320 km nakonec skončili s Petrem Svobodou na druhém a třetím místě a v celkovém průběžném pořadí se dělíme o třetí příčku.

Po této disciplíně se francouzští kolegové spolčují, „obětují“ své spoluletkyně a nasazují je na naši skupinu, což občas působí docela humorné okamžiky. Vesměs toto cítíme jako ne úplně fér chování, leč ne proti pravidlům. S Francouzi bylo takových příhod víc, třeba několik protestů na naše konto vůči směru kroužení před odletem i na „continuous descent“, kdy jsme evidentně nebyli jediní provinilí a Francouzský tým byl přehlédnut.

Ale jak to tak bývá, tak hrnec štěstí občas dojde a po průměrné sedmé disciplíně přichází osmá, kdy nastávají v komplikovaném počasí s četnými přeháňkami problémy a postupně se rodějí. Petra Hofmana strácíme už na 132 kilometru a na poslední otočce, kde se zdá vše v pořádku, špatně volíme směr obletu přeháňky vzhledem ke směru větru a končíme v zastíněné oblasti bez šance na nalezení stoupání a doletění na letiště. Petr Svoboda sedá na 318 kilometru a já se nakonec vracím na jediné pole v okolí na 330 kilometru jen 14 kilometrů od cíle.

Náladu si ještě trošku spravíme při poslední disciplíně, kdy končíme na 3,4 a desátém místě. Alespoň trošku se posouváme nahoru celkovou výsledkovou listinou.

Nakonec se umísťujeme v celkovém pořadí na šestém, osmém a osmnáctém místě.

Večer nás čeká poslední závěrečná party se spoustou jídla a domácího piva neznámého původu, leč Lubošem velmi oblíbené. Ráno následuje závěrečný ceremoniál s vyhlášením vítězů a několika projevy hejtmanů a předsedy FAI.

Výsledky KLUB:

Místo	Start. znak	Jméno	Země	Kluzák	Body
1.	BW3	Sailer Volker	Německo	Libelle	8160
2.	CI	Rasimavicius Vytautas	Litva	Jantar	8122
3.	57	Spaeth Alexander	Německo	Cirrus	7814
6.	CX	Louda Jan	ČR	Cirrus	7801
8.	2C	Svoboda Petr	ČR	Cirrus	7699
18.	XC	Hofman Petr	ČR	Cirrus	7196

Výsledky STANDARD:

Místo	Start. znak	Jméno	Země	Kluzák	Body
1.	FL	Levin Philipe	Německo	Discus 2b	8034
2.	N8	Lewczuk Michal	Polsko	LS 8	7855
3.	4J	Seitzinger Daniel	Německo	Discus 2c	7793
5.	W8	Cink Miloslav	ČR	LS 8	7723
15.	FX	Borůvka Jan	ČR	LS 8	7164
20.	GX	Skala Martin	ČR	Discus 2a	6349

Během závodů se odlétalo 9 disciplín, 281 810 kilometrů a 870 aerovleků

Jelikož nám trajekt jede domů až za čtyři dny, tak zatímco ostatní balí a vyráží domů, my plánujeme výlety, užíváme pohodu a odpočíváme. Počasí nám přeje, tak ještě asi dva dny létáme a objevujeme krásy Finska.

Lahti

Závěr:

Létání ve Finsku je fantastickým zážitkem, v průměrném počasí, kdy by se u nás člověk vydal maximálně na 200km trať je tu možno letět 500km. Díky dlouhému intervalu, který byl v době konání závodů 12 a více hodin. Každoročně je tu uletěno několik 1000 a více kilometrových přeletů.

Rozdělení vzdušného prostoru je také dobré a není proto nutné oblétnout množství prostorů.

Závody byly skvěle zorganizované a uvolněné (v podstatě každý večer byla nějaká párty, dokonce byla k tomuto účelu zvláštní webová stránka ☺)

Finové jako lidé jsou velmi sympatičtí a přátelští, navíc i v úplných „koncích světa“, kde je jen jedna chalupa v lese, je téměř 90ti procentní pravděpodobnost, že se domluvíte anglicky a že vám bude nabídnuta sauna.

Vždy byly hodní a ukecaní, jen jednou se nám stalo, že na nás pustili psa a vytáhli zbraň. Nezbyvá než Finsko jako plachtařskou destinaci jednoznačně doporučit.

www.jwgc2009.fi

- oficiální stránky závodů

<http://www.youtube.com/watch?v=EQw5AjrBjXE>

- video ze závodů

Jan Bouk Louda